

We Lwowie, dnia 26. września 1905.

Aleg. 361

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie rozszerzenia ulg podatkowych
dla zakładów przemysłowych.

Wysoki Sejmie!

W załatwieniu sprawozdania sejmowej Komisji przemysłowej o petycji Centralnego Związku galic. przemysłu fabrycznego we Lwowie powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 12. listopada 1904 następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał, które gałęzie przemysłu zasługują na korzystanie z ulg podatkowych autonomicznych, a nie mogą korzystać z krajowej ustawy i przedłożył na najbliższą sesję projekt ewentualnego rozszerzenia ustawy“.

Poleczone przez Wysoki Sejm badania zarządził Wydział krajowy za pośrednictwem Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, która, zasiągnąwszy opinii petycyonującego Związku, przysłała do przekonania, iż rzeczywiście jest już w kraju i w przyszłości powstać jeszcze może wiele takich przedsiębiorstw przemysłowych, które z uwolnień od dodatków autonomicznych według dziś obowiązującej ustawy korzystać nie mogą — mimo iż na uwolnienie to zasługują i dlatego też wyraziła Komisya zdanie, iż należy wnieść do Wysokiego Sejmu projekt ustawy rozszerzający obecnie w tej mierze obowiązujące przepisy, zwłaszcza, że wymagają one zmian i w innych kierunkach, jak rozszerzenie mocy obowiązującej, czasu trwania uwolnień i t. d.

Wydział krajowy podzielił to zdanie krajowej Komisji dla spraw przemysłowych i przekłada Wysokiemu Sejmowi załączony projekt ustawy.

Projekt ten opiera się na obecnie obowiązującej ustawie o ulgach podatkowych z 17. kwietnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 56. i wprowadza w niej jedynie następujące zmiany, a w szczególności:

1) Projekt uchyla z obecnej ustawy taksatywne wylczenie przedsiębiorstw, jakie mogą korzystać z ulg podatkowych, a natomiast postanawia ogólne warunki, od których ulgi te mają być zawiste, nadając zarazem Wydziałowi krajowemu npoważnienie oceniania według własnego uznania, o ile w danym wypadku warunki te zachodzą;

2) rozszerza granice dotychczasowego czasokresu co do zakładania przedsiębiorstw, gdy bowiem czasokres ten obecnie schodzi się ściśle z czasem obowiązywania ustawy, będzie w myśl projektu w przyszłości dozwolonem nbieganie się o ulgi nie tylko przedsiębiorstwom powstałym w czasie obowiązywania ustawy, ale i powstałym w ciągu lat pięciu przed wejściem jej w życie;

3) rozszerza moc obowiązującą ustawy, oraz przyznać się mające uwolnienie od dodatków na przeciąg lat 15 ;

4) przedłuża pod pewnymi warunkami trwanie uzyskanych na podstawie dotychczasowych ustaw 10-cioletnich ulg podatkowych do lat 15-stu.

Powody, jakie skłaniają Wydział krajowy do zaproponowania powyższych zmian, są następujące:

Naczelną niejako zasadą dotychczasowego ustawodawstwa krajowego o ulgach podatkowych było wspieranie nowopowstających przedsiębiorstw w dziedzinie produkcji dotychczas w kraju nieuprawianej, oraz przedsiębiorstw z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, o ile one przez ulepszenia techniczne i pomnożenie produkcji w wyższym stopniu konsumują krajową produkcję.

W tym też duchu osnute są w §. 1 ustęp A i B obecnie obowiązującej ustawy warunki uwolnienia od dodatków autonomicznych, przyczem w ustępie B wymieniono taksatywnie te z istniejących gałęzi przemysłu, które uznano za najbardziej na ulgi zasługujące.

Przez to wymienienie szczegółowe rodzajów produkcji zostały jednakże na wstępie powołane zasadnicze warunki uwolnienia bardzo ograniczone, a specyfikowanie pewnych gałęzi i typów przemysłu wykazuje wiele ujemnych stron, niwecząc niejednokrotnie piękny cel ustawy, jakim zasadniczo jest wspieranie produkcji krajowej, opieki istotnie potrzebującej.

Prócz trudności kodyfikacyjnych, jakie segregowanie pewnych gałęzi i typów produkcji nastęrcza, ma ustawa określająca w ten sposób warunki ulg tę ujemną stronę, że staje się wobec ciągłego i wszechstronnego rozwoju przemysłu, zmieniających się potrzeb czasu, wobec dalej upadania jednych gałęzi przemysłu a powstawania lub wzrostu innych, coraz bardziej niezgodną z faktycznym stanem rzeczy.

Jak bowiem z jednej strony niepodobna objąć ustawą wszystkich gałęzi przemysłu, na których rozwoju krajowi może zależeć, wskutek czego powstające przedsiębiorstwa, a w ustawie niewymienione, nie mogą korzystać z ulg, tak z drugiej strony przedsięwzięte na długi szereg lat wyszczególnienie pewnych gałęzi przemysłu, jako zasługujących na wsparcie, daje możność korzystania z ulg przedsiębiorstwom, które wobec zmienionych warunków życia przemysłowego już opieki kraju nie potrzebują, a daną ulgę tylko w walce konkurencyjnej ze słabszymi jednostkami wyzyskują.

Dalej zdarzyć się może, że jakaś gałąź przemysłu w chwili uchwalenia ustawy pomocy nie potrzebuje i dlatego została wypuszczoną z taksatywnego wyliczenia, z czasem jednak wskutek upadku przedsiębiorstw lub ograniczenia produkcji (nieraz w sposób sztuczny, jak kartele) mogłaby zająć potrzeba lub konieczność pomocy kraju dla dźwignięcia upadającej produkcji, gdy tymczasem ustawa żadnego na to środka pomocniczego nie dostarcza.

W ogólności przemiany życia gospodarczego, zwłaszcza w kraju, który wstępuje na drogę intensywniejszego budzenia i rozwoju przemysłu, są tak różnorakie i nieraz tak nagłe, że ujęcie jakichś reguł systematycznej akcji — na czas dłuższy — wspierania pewnych rodzajów przemysłu jest z biegiem czasu i rozwoju życia ekonomicznego coraz mniej możliwe.

W rezultacie więc skutkiem takiego kategorycznego przepisu ustawy, iż tylko pewne przedsiębiorstwa mogą z ulg korzystać, powstaje wbrew pierwotnej intencji ustawy nierówne traktowanie różnorodnych gałęzi przemysłu, a rzeczywista pożyteczność ustawy maleje. Wiele przykładów takiego nierównego traktowania przemysłu mógłby Wydział kraj. przytoczyć ze swych doświadczeń, jakie poczynił, stosując niedawno uzupełnioną ustawę w ulgach, a ostatecznie niektóre bardziej drastyczne wypadki odrzucenia próśb o ulgi li tylko dla formalistycznych względów dały Centralnemu Związkowi fabrycznemu powód do wniesienia przekazanej Wydziałowi krajowemu petycji.

Ażeby tedy te nierówności usunąć i dać możność egzekutywie dostosowania ulg podatkowych do zmieniających się potrzeb czasu, należy pozbyć się dotychczasowych niewygodnych i krępujących postanowień i zastąpić je inną formą bardziej duchowi czasu i potrzebie odpowiadającą. To też Wydział krajowy w przedłożonym Wysokiemu Sejmowi projekcie ustawy zarzuca zupełnie wyliczenia jakichkolwiek gałęzi prze-

mysłu a natomiast podaje ogólne warunki, które zupełnie odpowiadają przyjętej dotychczas zasadzie ulg, mianowicie kardynalnymi warunkami uwolnienia istniejących gałęzi przemysłu będą, jak dotychczas: 1) ulepszenia techniczne, 2) większa skala przedsiębiorstwa, 3) możność większego zaspakajania potrzeb konsumpcyj krajowej. Ponadto wprowadza Wydział krajowy jeszcze jedno kryterium, względnie warunek korzystania z ulg, który pośrednio da się także wysnuć z dotychczasowej tendencji ustawy, a który da możność regulowania ulg podatkowych według istotnej potrzeby; mianowicie warunek ten streszcza się w wymaganiu, ażeby „dana gałąź przemysłu potrzebowała pomocy kraju“. Naturalną konsekwencją takiego ogólnikowego określenia warunków, względnie tak ogólnego kryterium ulg jest potrzeba przyznania egzekutywie swobody oceny, czy i o ile w danym wypadku warunki zachodzą, względnie ulgi mają być przyznane. Wyraźne wskazanie organu wykonawczego ustawy, jako czynnika swobodnie w tej kwestyi decydującego, jest zarazem konieczne ze względu na bardzo łatwą możliwość najróżnorodniejszej interpretacji tak ogólnego kryterium ulg, jakaby brak takiego postanowienia o ważności swobodnego zastosowania ustawy niewątpliwie spowodował, stwarzając mnóstwo nieuzasadnionych pretensyj, a względnie i spraw.

Wydział krajowy, wprowadzając to postanowienie, jest w zupełności świadomy tej odpowiedzialności wobec Wysokiego Sejmu, jaką wprowadzone postanowienie nań wkłada, czyni to jednak w przeświadczeniu, że każde inne zasadnicze postanowienie w praktyce mogłoby prowadzić do rażących niesprawiedliwości.

Wreszcie zauważyć należy, że tego rodzaju przesunięcie punktu ciężkości kryterium ulg na organ wykonawczy nie będzie nowością w ustawodawstwie o ulgach podatkowych, tak bowiem w ustawie węgierskiej, jak i rumuńskiej, oraz we wniesionym do Rady państwa w r. 1901 przez e. k. Rząd projekcie austriackiej ustawy są tylko najogólniejsze postanowienia o warunkach takich ulg umieszczone.

Natomiast ustęp A. §. 1. projektu wypowiada tę samą zasadę, jaka w obecnie obowiązującej ustawie istnieje, t. j. wspieranie przedsiębiorstw z gałęzi produkcji dotychczas w kraju nie uprawianej, tylko ją nieco odmiennie stylizuje. §. 2. obecnej ustawy jest w projekcie odpowiednio do wprowadzonych w §. 1. ust. B określeń zmieniony.

Drugą zmianą również zasadniczą, a będącą pod pewnym względem konsekwencją omawianych dopiero co zasad o szerszym zastosowaniu ulg. jest przyznanie ustawie mocy wstecznej, a w szczególności zawarte w ustępie 1. §. 1-go postanowienie, że uwolnione będą od dodatków autonomicznych przedsiębiorstwa nie tylko powstałe w ciągu czasu obowiązywania ustawy (t. j. lat 15), ale i przedsiębiorstwa powstałe w ciągu lat 5 ciu przed wejściem w życie projektowanej ustawy. Powodem wprowadzenia tego postanowienia do projektowanej ustawy był wzgląd na to, że powstałe przed wejściem w życie ustawy przedsiębiorstwa, a w szczególności i takie, które niedługo przed 25. czerwca 1903. powstały, a których kilka o ulgi podatkowe się starało, nie mogłyby korzystać ze zmienionych postanowień, choćby niewątpliwie na przyznanie obecną ustawą ulgi zasługiwały. Gdy zaś starania o zmianę ustawy spowodowała nadto i okoliczność, że kilka nowopowstałych przedsiębiorstw fabrycznych, na ulgi zasługujących, nie uzyskało żądanego uwolnienia, ponieważ nie były w spisie dotychczasowej ustawy wymienione, więc byłoby krzywdą, jeśliby zakłady, które dały inicjatywę do zmiany ustawy, z tej zmiany korzystać nie mogły. Przyznanie tedy i wcześniej powstałym zakładom, a mianowicie na lat 5 przed wejściem w życie projektowanej ustawy, będzie środkiem wyrównania owych różnic, jakieby bezwzględnie postanowiony czasokres wejścia w życie ustawy (jako czas powstania zakładów) pod względem korzystania z ulg wywołał.

Co do trzeciej zmiany, a mianowicie co do projektu, by uwolnienie od dodatków autonomicznych przysługiwało danym przedsiębiorstwom przez lat 15 zamiast, jak dotychczas, przez lat 10, to intencją Wydziału krajowego jest nie tylko zrównanie w tej mierze naszego ustawodawstwa z wielu ustawodawstwami obcymi, ale nadto wzgląd na okoliczność, że gdy celem ustawy jest wspieranie większych przedsiębiorstw, a rozwój takich zakładów obliczony jest na dłuższy szereg lat, więc też słuszną jest rzeczą, by i wsparcie takiego zakładu było na dłuższy czas zapewnione. Zresztą w chwili obecnej, kiedy nasz dopiero kiełkujący przemysł ciężką i długą przejsz musi walkę

z przemożnym przemysłem obcokrajowym, potrzeba bardziej niż dotychczas wydane pomocy nie powinna ulegać kwestyi.

Odpowiednio do tego zmienia Wydział krajowy brzmienie §. 7.

Wreszcie ostatnia projektowana zmiana odnosi się do przedłużenia trwania ulg podatkowych do lat 15 tym zakładom, które na podstawie dotychczasowych ustaw uwolnienie od dodatków uzyskały, a zmianie tej ulega §. 9.

Gdy projektowana ustawa wejdzie w życie, będzie znaczna liczba takich przedsiębiorstw, które uzyskały ulgi na podstawie dawniejszych ustaw, a dla których okres przyznanych ulg już się kończy, albo dopiero co się ukończył. Otóż słuszną jest rzeczą, ażeby takie przedsiębiorstwa, o ile oczywiście odpowiadają zasadniczemu warunkowi uwolnienia obecnie zmienionym, mogły korzystać z dobrodziejstwa rozszerzonych obecnie ulg, zwłaszcza, że w przyszłości będą miały zamkniętą drogę do tego rodzaju uwolnień. Te zatem przedsiębiorstwa powinny, zdaniem Wydziału krajowego, być zrównane co do czasu trwania ulg z temi przedsiębiorstwami, które je dopiero pozyskiwać będą. Zresztą niema powodu, dla którego przy tym akcie ofiarności, jakim jest niewątpliwie proponowane rozszerzenie ram obecnej ustawy, miały być te przedsiębiorstwa, o ile na to w myśl ogólnych zasad zasługują, wykluczone od korzystania z tak szeroko rozdzielanych dobrodziejstw. Dlatego wprowadza Wydział krajowy w §. 9. postanowienie, iż trwanie przyznanych na podstawie dawniejszych ustaw uwolnień, które w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze nie zgasły, lub które w ciągu roku poprzedzającego wejście w życie niniejszej ustawy dopiero ustały, rozszerza się na lat 15-cie od czasu, gdy rozpoczęto korzystać z uwolnienia, wszakże pod warunkiem, że Wydział krajowy uzna dane przedsiębiorstwo w myśl postanowień §. 1. ustęp B za zasługujące na rozszerzenie tych ulg.

Uznając powyżej przytoczone zmiany dotychczasowej ustawy za bardzo pożądane i dla stosunków przemysłowych w naszym kraju najbardziej odpowiednie i mając nadzieję, że znaczna obecnie materyalna korzyść z przyznanych ulg będzie dostateczną zachętą do powstawania nowych przedsiębiorstw, lokowania kapitałów w takie przedsiębiorstwa, że dalej często skłoni przemysłowców z innych krajów czy to do przeniesienia swych zakładów do naszego kraju, czy zakładania filii, że więc ustawa ta przez rozszerzenie ulg niewątpliwie pod względem ekonomicznym ważną odegra rolę, wnosi Wydział krajowy:

A. „Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony pod /.. projekt ustawy“.

B. Odbitkę zestawiającą zmienione ustępy ustawy z dotychczasowymi postanowieniami dołącza się pod /..

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Władysław Jahl w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia obowiązuja w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o uwolnieniu zakładów przemysłowych, spółek surowcowych, magazynowych i produkcyjnych oraz akcyjnych Towarzystw przemysłowych od dodatków do podatków.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Od wszelkich dodatków od podatków, z wyjątkiem państwowych, uwolnione będą wszelkie w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w ciągu lat 5 przed wejściem w życie niniejszej ustawy i w ciągu lat 15 po jej wejściu w życie — założone:

A) zakłady przemysłowe mające na celu wyrób przedmiotów w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem nie wyrabianych;

B) zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, jeżeli:

1) będą urządzone według wymagań nowoczesnego stanu techniki,

2) będą obliczone na większy przerób surowego materiału względnie półfabrykatu i zatrudniać będą większą liczbę robotników, lub będą zdolne przyczynić się do zaspokojenia wyrobami krajowymi potrzeb konsumpcyi, dotychczas przeważnie produkują pozakrajową pokrywanych, i

3) dana gałąź przemysłu w czasie przyznania uwolnienia wymaga pomocy kraju, ażeby mogła się należycie rozwinąć.

Wydział krajowy orzeka w każdym poszczególnym wypadku według własnego uznania, czy i o ile zachodzą wyszczególnione w ustępie B 1—3 warunki.

§. 2.

Zakłady przemysłowe już istniejące, jeżeli w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zaprowadzą udoskonalone urządzenia techniczne według wymagań nowoczesnego stanu techniki i rozszerzą przedsiębiorstwo tak, że będą zdolne przerabiać większą ilość surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać większą ilość robotników, oraz jeżeli według uznania Wydziału krajowego będą miały cechy określone pod 2 i 3

w ustępie B §. 1, zostaną uwolnione od całej nadwyżki wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, jakaby przypadła do zapłaty wskutek powiększenia przedsiębiorstwa.

§. 3.

Uwolnione będą od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, przedsiębiorstwa dla wytwarzania siły motorycznej i wynajmowania tejże przedsiębiorstwom przemysłowym, rękodzielniczym, rolniczym oraz gminom. W razie jeżeli wynajmowanie siły motorycznej jest połączone z dostarczaniem oświetlenia, uwolnienie od dodatków do podatków odnosi się jedynie do udziału przedsiębiorstwa w wynajmowaniu siły motorycznej.

§. 4.

Uwolnione będą od wszelkich dodatków od podatków, z wyjątkiem państwowych, następujące Spółki na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 (Nr. 70. Dz. u. p.) zawiazane:

a) Spółki surowcowe, mające na celu nabycie surowych materiałów lub półfabrykatów wyłącznie na użytek należących do Spółki rzemieślników i przemysłowców, którzy tych materiałów do swoich wyrobów potrzebują;

b) Spółki magazynowe, założone celem sprzedaży we wspólnym lokalu wyrobów przemysłowych wyłącznie tylko przez członków Spółki wyrabianych;

c) Spółki produkcyjne, których członkowie pracują we wspólnym warsztacie, używają wspólnych maszyn, tudzież takie, które członkom Spółki rozdają roboty do domów.

§. 5.

Uwolnione będą od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, przedsiębiorstwa przemysłowe zakładane i prowadzone przez Towarzystwa akcyjne w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, które zostaną założone w przeciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli będą miały urzędową swą siedzibę w kraju, jeżeli ich wpłacony kapitał akcyjny wynosić będzie najmniej 500.000 koron, zatrudniać będą najmniej 60 robotników, a zakład swój przemysłowy urządzają odpowiednio do wymagań nowoczesnego stanu techniki.

W razie jednak, jeżeli akcyjne towarzystwo założy rafinerję spirytusu, browar, parowy młyn, tartak drzewny lub destylarnię nafty, kapitał zakładowy nie może być mniejszy od 1.000.000 kor.

Uwolnienie to nie odnosi się jednak do gorzeli.

§. 6.

Wrazie gdyby jakiegokolwiek istniejące przedsiębiorstwo przemysłowe zamieniło się w Towarzystwo akcyjne, lub gdyby Towarzystwo akcyjne objęło istniejący zakład przemysłowy, przedsiębiorstwo to będzie uwolnione od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, jedynie pod warunkiem, jeżeli zakład przemysłowy zostanie podniesiony do najmniej podwójnej zdolności produkcyjnej. W żadnym razie kapitał akcyjny nie może być niższy od przewidzianego w §. 5.

§. 7.

Wszelkie powyżej w §§. 1—6 przyznane uwolnienia od dodatków będą obowiązywać na przeciąg 15 lat, licząc od początku tego kwartału, w którym podanie o uwolnienie wniesionem zostało. Gdyby jednak w ciągu tego 15-letniego okresu zakład przemysłowy, Spółka lub Towarzystwo akcyjne utraciło warunki w §§. 1—6 niniejszej ustawy określone, od których zawisłem jest uwolnienie od dodatków, natenczas Wydział krajowy może cofnąć udzielone uwolnienie na resztę 15-letniego okresu.

§. 8.

O zastosowaniu niniejszej ustawy do zakładów przemysłowych, Spółek i Towarzystw akcyjnych orzeka w każdym poszczególnym wypadku Wydział krajowy i ogłasza swoją uchwałę w gazecie urzędowej.

§. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 17. kwietnia 1903 (Nr. 52 Dz. ust. i rozp. kraj.).

Wszakże uwolnienia, które na podstawie ustawy z dnia 17. kwietnia 1903 Nr. 52 Dz. ust. i rozp. kraj. orzeczone zostały, zachowują w całości swoją moc obowiązującą, a nawet mogą być rozszerzone na lat 15, jeżeli Wydział krajowy uzna dane przedsiębiorstwo jako zasługujące na to rozszerzenie po myśli postanowień §. 1. ust. B.

Rozszerzenie to uwolnień na lat 15 może być wreszcie przyznane i takim przedsiębiorstwom, które w ciągu ostatniego roku poprzedzającego wejście w życie niniejszej ustawy z ulg dopiero korzystały przestały, a według uznania Wydziału krajowego na rozszerzenie to po myśli §. 1. ust. B zasługują.

W każdym razie uwolnienie zakładu lub jego części (§. 2) nie może trwać dłużej niż lat 15.

§. 10.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

Z m i a n y

do ustawy z 17. kwietnia 1903 l. 52 Dz. ust. kraj. o uwolnieniu zakładów przemysłowych od dodatków autonomicznych.

Tekst :

obecny.

§. 1.

Od wszelkich dodatków od podatków, z wyjątkiem państwowych, uwolnione będą następujące zakłady przemysłowe, które w przeciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w Królestwie Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem założone zostaną :

A) Wszelkie zakłady przemysłowe, mające na celu wyrób takich przedmiotów, które od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze w obrębie Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wyrabiane nie były.

B) Zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, jeżeli będą założone według wymagań najnowszego stanu techniki, obliczone na większy przerób surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać będą większą liczbę robotników, a mianowicie :

zakłady przemysłowe dla wyrobu cegieł ogniotrwałych i inne imiennie w nst. B dotychczasowej ustawy wyszczególnione.

projektowany.

§. 1.

Od wszelkich dodatków od podatków z wyjątkiem państwowych, uwolnione będą wszelkie w Królestwie Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w ciągu lat 5 przed wejściem w życie niniejszej ustawy i w ciągu lat 15 po jej wejściu w życie — założone :

A) zakłady przemysłowe mające na celu wyrób przedmiotów w obrębie Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem nie wyrabianych ;

B) zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, jeżeli :

1) będą urządzone według wymagań nowoczesnego stanu techniki,

2) będą obliczone na większy przerób surowego materiału względnie półfabrykatu i zatrudniać będą większą liczbę robotników, lub będą zdolne przyczynić się do zaspokojenia wyrobami krajowymi potrzeb konsumeyi, dotychczas przeważnie produkcją pozakrajową pokrywanych, i

3) dana gałąź przemysłu w czasie przyznania uwolnienia wymaga pomocy kraju, ażeby mogła się należycie rozwinąć.

Wydział krajowy orzeka w każdym poszczególnym wypadku według własnego uznania, czy i o ile zachodzą wyszczególnione w ustępie B 1—3 warunki :

§. 2.

Zakłady przemysłowe już istniejące, a należące do gałęzi przemysłu powyżej w §. 1 ustępie B wymienionych, jeżeli w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zaprowadzą udoskonalone urządzenia techniczne według wymagań najnowszego stanu techniki i rozszerzą przedsiębiorstwo tak, że będą zdolne przerabiać większą ilość surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać większą ilość robotników, zostaną uwolnione od całej nadwyżki wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, jakoby przypadła do zapłaty wskutek powiększenia przedsiębiorstwa.

§. 3.

§. 4.

§. 5.

§. 6.

§. 7.

Wszelkie powyżej w §§. 1—6 przyznane uwolnienia od dodatków będą obowiązywać na przeciąg 10 lat, licząc od początku tego kwartału, w którym podanie o uwolnienie wniesionem zostało. Gdyby jednak w ciągu tego 10-letniego okresu zakład przemysłowy, spółka lub towarzystwo akcyjne utraciło w §. 1 ustępie 2 i w §§. 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszej ustawy określone, od których zawisłem jest uwolnienie od dodatków, natenczas Wydział krajowy może cofnąć udzielone uwolnienie na resztę 10-letniego okresu.

§. 8.

§. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a równocześnie traci

§. 2.

Zakłady przemysłowe już istniejące, jeżeli w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zaprowadzą udoskonalone urządzenia techniczne według wymagań nowoczesnego stanu techniki i rozszerzą przedsiębiorstwo tak, że będą zdolne przerabiać większą ilość surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać większą ilość robotników, oraz jeżeli według uznania Wydziału krajowego będą miały cechy określone pod 2 i 3 w ustępie B §. 1, zostaną uwolnione od całej nadwyżki wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, jakoby przypadła do zapłaty wskutek powiększenia przedsiębiorstwa.

§. 3.

niezmieniony.

§. 4.

niezmieniony.

§. 5.

niezmieniony.

§. 6.

niezmieniony.

§. 7.

Wszelkie powyższe w §§. 1—6 przyznane uwolnienia od dodatków będą obowiązywać na przeciąg 15 lat, licząc od początku tego kwartału, w którym podanie o uwolnienie wniesionem zostało. Gdyby jednak w ciągu tego 15-letniego okresu zakład przemysłowy, Spółka lub Towarzystwo akcyjne utraciło warunki w §§. 1—6 niniejszej ustawy określone, od których zawisłem jest uwolnienie od dodatków, natenczas Wydział krajowy może cofnąć udzielone uwolnienie na resztę 15-letniego okresu.

§. 8.

niezmieniony.

§. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a równocześnie traci

moc obowiązującą ustawa z dnia 11. kwietnia 1893 (Nr. 21. Dz. ust. i rozp. kraj.).

Wszakże uwolnienia od podatków, które na podstawie ustawy z dnia 11. kwietnia 1893 (Nr. 21 Dz. ust. i rozp. kraj.) orzeczone zostały, zachowają w całości swoją moc obowiązującą.

§. 10.

moc obowiązującą ustawa z dnia 17. kwietnia 1903 (Nr. 52 Dz. ust. i rozp. kraj.).

Wszakże uwolnienia, które na podstawie ustawy z dnia 17. kwietnia 1903, Nr. 52 Dz. ust. i rozp. kraj. orzeczone zostały, zachowują w całości swoją moc obowiązującą, a nawet mogą być rozszerzone na lat 15, jeżeli Wydział krajowy uzna dane przedsiębiorstwo jako zasługujące na to rozszerzenie po myśli postanowień §. 1. ust. B.

Rozszerzenie to uwolnień na lat 15 może być wreszcie przyznane i takim przedsiębiorstwom, które w ciągu ostatniego roku poprzedzającego wejście w życie niniejszej ustawy z ulg dopiero korzystać przestały, a według uznania Wydziału krajowego na rozszerzenie to pomyśli §. 1. ust. B zasługują.

W każdym razie uwolnienie zakładu lub jego części (§. 2) nie może trwać dłużej niż lat 15.

§. 10.

niezmieniony.

